

МОТИВИ ПО АНД 30/2022г.

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 2022-289-08-4/03.06.2022г., издадено от Началника на РУ К. , с което на х.ш.б., ЕГН *****, с адрес: с.В., е наложена на основание чл.53, ал.1 от ЗАНН и чл.185, ал.1 от ЗОБВВПИ глоба в размер на 500/ петстотин /лева за нарушение на чл.60, ал.1, т.3а, б.„б“ от ЗОБВВПИ.

Постъпила е жалба против наказателното постановление от х.ш.б., ЕГН *****, с адрес: с.В., който моли съда да отмени обжалваното наказателно постановление. Сочи, че НП е незаконосъобразно, неправилно и необосновано.

В съдебно заседание на 12. 10 . 2022г. жалбоподателят х.ш.б., редовно призован, не се явява. Представлява се от пълномощника си адвокат С.Ф.М., който моли съда да отмени обжалваното наказателно постановление .

Административнонаказващият орган, редовно призован за съдебно заседание, не се явява. Представлява се от главен юрисконсулт Стоян Чолаков, който моли съда да потвърди обжалваното наказателно постановление .

Постъпила е молба от Мариана Петрова – главен юрисконсулт на ОД на МВР Кърджали, в която изразява становище, че жалбата е неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Актосъставителят С. поддържа констатациите в акта, като сочи, че не очевидец на случая. Сочи, че акта е съставен въз основа на свидетелски показания. Свидетелят К. сочи в показанията си , че не е очевидец на нарушението , а свидетел при съставяне на акта.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, счита за установено от фактическа страна следното:

От правна страна съдът приема следното: жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок, съгласно чл.59, ал.2 от ЗАНН, поради което следва да бъде разгледана по същество. НП е връчено на 07.06.2022г., жалбата е подадена в РУ-К. на 13.06.2022г.

В акт за установяване на административно нарушение № №2022-289-08-4 / 04.05.2022г. е посочено, че на 06.03.2022г. около 3 часа в гр. К., на ул. „С.“ пред клуб „Д.“ /обществено място/ х.ш.б. е употребил неогнестрелно оръжие, изразяващо се във възпроизвеждане на изстрел с газ-сигнален пистолет. На 04.05.2022г. е съставен АУАН №2022-289-08-4 по чл.60, ал.1, т.3а, б.„б“ от ЗОБВВПИ.

Въз основа на доклад от Мл.ПИ/КОС/ П. С., който е извършил проверка и е събрал получената информация се установили свидетели на случая, от които са снети сведения. На 03.06.2022г. е издадено и обжалваното Наказателно постановление №2022-289-08-4, връчено на жалбоподателя на 07.06.2022г..

В тежест на административнонаказващия орган е да докаже всички обстоятелства, включени във фактическия състав на вмененото нарушение. Актосъставителят С. не е очевидец на нарушението. Свидетелят К. е единствено свидетел при съставяне на акта и също не е очевидец на нарушението. Съдът кредитира показанията на актосъставителя С. и свидетеля К. , но те не доказват факта, че жалбоподателят Б. е възпроизвел изстрел с газ-сигнален пистолет. Няма нито един очевидец от разпитаните по делото в съдебно заседание свидетели , който да е видял възпроизвеждане на изстрел с газ-сигнален пистолет от страна на жалбоподателя Б.. Свидетелите Т.Т. и Ш.А. в съдебно заседание сочат, че не са чули изстрели, още по-малко жалбоподателят да е възпроизвел изстрели с неогнестрелно оръжие. Единствено свидетелят Т.П. в разпита си в съдебно заседание сочи, че е чул един или два

изстрела , които са възпроизведени пред дискотеката, но не е видял кой е възпроизвел изстрелите. Свидетелите А.Н., С.Ч. , В.Б., С.А. в разпита си в съдебно заседание сочат, че не са чули изстрели и не са видели някой да е възпроизвел изстрели. Няма нито един очевидец от разпитаните в съдебно заседание многобройни свидетели, който да е видял конкретно жалбоподателят Б. да е възпроизвел изстрел с оръжие.

В процесния случай от показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели, не може да бъде установено по категоричен начин, че на посочената в акта датата и мястото жалбоподателят Б. да е възпроизвел изстрел с неогнестрелно оръжие. Няма очевидец на деянието, като от анализа на косвените доказателства по делото също не може да се достигне до категоричен извод, че жалбоподателят е извършил посоченото в акта нарушение. Изложените в АУАН факти и обстоятелства са предмет на доказване в хода на производството пред съда. По отношение на процеса по доказване по административнонаказателни дела намират субсидиарно приложение правилата на НПК, предвид разпоредбата на чл.84 ЗАНН. Съгласно чл.14, ал.2 НПК, доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила. Предвид на това, съдът не е обвързан с презумптивна доказателствена сила на АУАН. Същият се ползва за установяване на фактите по нарушението единствено от административнонаказващия орган при упражняване на правомощията му по чл. 52 и следващите от ЗАНН. Посочената в акта фактическа обстановка не се доказва по делото и от гласните доказателства и в частност от показанията на разпитаните по делото актосъставител П. К. С. и свидетел Т.Т. К., които съдът изцяло кредитира, но те не са очевидци на деянието. Настоящата инстанция приема, че посоченото в акта административно нарушение не е доказано.

Съдът счита също така, че е нарушена разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН. Съгласно посочената разпоредба при липса на свидетели, присъствували при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него. След като актосъставителят е приел, че са налице очевидци при извършване на деянието, то е следвало акта да бъде съставен в тяхно присъствие / на свидетели-оцевидци/.

Предвид на изложените съображения, обжалваното наказателно постановление се явява незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено. Наказващият орган незаконосъобразно е издал НП, тъй като не е доказано извършването на нарушението и вина на евентуалния извършител.

По отношение на искането за присъждане на разноски, следва на жалбоподателя да му бъдат присъдени направените разноски за заплатен адвокатски хонорар за процесуален представител в размер на 360 лева с включен ДДС. Съдът счита, че с оглед сложността на делото адв. възнаграждение в размер на 600 лева е прекомерно. Съгласно чл. 18, ал. 4 от НАРЕДБА № 1 ОТ 9 ЮЛИ 2004 Г. ЗА МИНИМАЛНИТЕ РАЗМЕРИ НА АДВОКАТСКИТЕ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ за процесуално представителство, защита и съдействие по дела от административнонаказателен характер извън случаите по ал. 2 възнаграждението е 300 лв. без ДДС.